

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VI kadencja

Prezes Rady Ministrów

DSPA-140-238(4)/08

DSPA-140-239(4)/08

DSPA-140-240(4)/08

Warszawa, 31 października 2008 r.

Pan

Bronisław Komorowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów **stanowiska** wobec komisyjnych projektów ustaw:

- o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (druk nr 1023),
- **o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (druk nr 1024),**
- o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (druk nr 1025),

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do reprezentowania Rządu w tych sprawach w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

**STANOWISKO RZĄDU WOBEC KOMISYJNEGO PROJEKTU
USTAWY O ZMIANIE USTAWY O INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ
(druk nr 1024)**

Komisyjny projekt *ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk nr 1024) ma na celu umożliwienie powiatowemu lekarzowi weterynarii w sytuacjach, gdy z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest on w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji Weterynaryjnej, zawierania umowy zlecenia na wykonywanie wszystkich czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej* (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916), zarówno z lekarzem weterynarii niebędącym pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, jak i z zakładem leczniczym dla zwierząt.

Przedstawiona propozycja jest kierunkowo słuszna, ale nie może zostać poparta w proponowanym brzmieniu, gdyż umożliwia zlecenie wszystkich czynności zakładom leczniczym dla zwierząt. Stworzenie takiej możliwości powinno dotyczyć przede wszystkim zadań związanych z realizacją programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, prowadzenia monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, czy badań kontrolnych zakażeń zwierząt.

W związku z powyższym zawieranie umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt powinno być możliwe, w szczególności w odniesieniu do zadań określonych w art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz lit. j ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej*, tj. ochronnych szczepień i badań rozpoznawczych oraz pobierania próbek do badań.

Wykonywanie wyżej wymienionych zadań stwarza obecnie wyznaczonym lekarzom weterynarii, niebędącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, najwięcej problemów. Wymaga bowiem niejednokrotnie używania produktów leczniczych weterynaryjnych, wyrobów medycznych, sprzętu i środków transportu oraz wykorzystywania pomieszczeń zakładu leczniczego dla zwierząt do wykonywania czynności urzędowych.

Zawieranie umowy zlecenia z zakładami leczniczymi dla zwierząt w zakresie wykonywania wyżej wymienionych czynności ułatwi sprawną realizację programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt współfinansowanych przez Komisję Europejską, w szczególności programu zwalczania choroby Aujeszkiego u świń. Pozwoli to w przyszłości

na uzyskanie przez Rzeczpospolitą Polską statusu państwa urzędowo wolnego od chorób zakaźnych, co będzie miało pozytywne skutki społeczne, jak i gospodarcze. W szczególności w przypadku uzyskania statusu państwa wolnego od choroby Aujeszkiego będzie możliwy handel świniami z państwami, które taki status już posiadają.

Należy zauważyć, że przedstawiony komisyjny projekt *ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk nr 1024) nie jest spójny z ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. *o zakładach leczniczych dla zwierząt* (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95). W ustawie tej wskazano, że zakład leczniczy dla zwierząt jest placówką ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt utworzoną w celu świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej (tj. usług weterynaryjnych). Usługa weterynaryjna jest natomiast, zgodnie z przepisami tej ustawy, czynnością mającą na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę zdrowia zwierząt i ich produktywności, polegającą w szczególności na:

- 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;
- 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;
- 3) leczeniu zwierząt;
- 4) udzielaniu porad i konsultacji;
- 5) pielęgnacji zwierząt;
- 6) wydawaniu opinii i orzeczeń;
- 7) wykonywaniu czynności związanych z określeniem zdolności rozrodczych zwierząt i ich zaburzeń oraz biotechniką rozrodu;
- 8) wykonywaniu detalicznego obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi, paszami leczniczymi oraz wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt, na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 9) wykonywaniu badań laboratoryjnych i innych badań diagnostycznych (usług laboratoryjnych).

Nie wszystkie czynności wskazane w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej*, będące przedmiotem wyznaczenia, mieszczą się więc w zakresie pojęcia „usług weterynaryjnych” i mogą być wykonywane przez zakłady lecznicze dla zwierząt.

Należy również podkreślić, że propozycja umożliwienia powierzania zakładom leczniczym dla zwierząt także zadań Inspekcji Weterynaryjnej związanych z nadzorem nad produktami pochodzenia zwierzęcego, w tym sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, jest niespójna z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne

przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75).

Zadania Inspekcji Weterynaryjnej w rzeźniach, zakładach przetwórstwa dziczyzny oraz w zakładach rozbioru mięsa wprowadzających świeże mięso do obrotu muszą być wykonywane przez urzędowych lekarzy weterynarii, posiadających odpowiednie kwalifikacje zawodowe, którymi zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej*, są także lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności przez powiatowego lekarza weterynarii. Definicja „urzędowego lekarza weterynarii”, zawarta w rozporządzeniu nr 854/2004, wyraźnie wskazuje, że jest to konkretny lekarz weterynarii uprawniony zgodnie z tym rozporządzeniem, do działania w takim charakterze i wyznaczony przez właściwy organ, w tym przypadku przez powiatowego lekarza weterynarii, co stoi w sprzeczności z przedstawioną propozycją zawierania umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt, np. na sprawowanie nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, czy przeprowadzanie badania mięsa zwierząt łownych.

Dodatkowo umożliwienie zlecenia wystawiania świadectw zdrowia zakładom leczniczym dla zwierząt, jak to zakłada projekt ustawy, będzie stało w sprzeczności również z art. 26 obowiązującej ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej*, zgodnie z którym świadectwa zdrowia mogą być wystawiane jedynie przez organ Inspekcji Weterynaryjnej lub upoważnionego przez ten organ urzędowego lekarza weterynarii, przeszkolonego w tym zakresie i posiadającego odpowiednią wiedzę i kompetencje.

Należy podkreślić, że powierzenie wykonywania ww. zadań wiąże się zarówno z uprawnieniami, w jakie podmiot zostaje wyposażony (np. wydawanie decyzji w sprawie mięsa, czy wystawianie świadectw zdrowia), jak i z niezwykle restrykcyjnymi wymaganiami, jakie podmiot ten w zakresie przygotowania zawodowego powinien spełniać, określonymi m.in. w rozporządzeniach (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200) i nr 854/2004. W związku z powyższym musi istnieć możliwość ustalenia bezpośredniej odpowiedzialności za zadania powierzone do wykonania, co przeczy idei wyznaczania przez powiatowego lekarza weterynarii zakładów leczniczych dla zwierząt, a nie konkretnych, odpowiednio przygotowanych zawodowo osób.

Ponadto w związku z nadaniem nowego brzmienia pkt 1 w ust. 1 w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej*, powinny zostać zmienione także pozostałe przepisy tego artykułu, dotyczące wykonywania wyżej wymienionych czynności przez lekarza weterynarii niebędącego pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, wyznaczonego, w drodze decyzji administracyjnej, przez powiatowego lekarza weterynarii.

Należy również podkreślić, że projekt zawarty w druku nr 1024 jest częściowo tożsamy z rozwiązaniami przyjętymi w projekcie ustawy *o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk sejmowy nr 790 i nr 1002).

Mając na względzie powyższe oraz w związku z tym, że zmiany zaproponowane w projekcie implikują dokonanie zmiany innych przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej* w zakresie wykonywania czynności przez lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, Rząd nie popiera przedmiotowego projektu w zaproponowanym brzmieniu.